

Arrest

nr. 120 223 van 7 maart 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 24 september 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 oktober 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 februari 2012 dient verzoekster een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als descendent van een Belg.

Op 10 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 27 maart 2013 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als descendent van een Belg.

Op 24 september 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoekster ter kennis gebracht op 27 september 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.03.2013 werd ingediend door:

Naam: B.

Voornaam: F.

Nationaliteit: Marokkaanse

Geboortedatum: 01.01.1962

Geboorteplaats: Imrabten

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; ...'

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.'

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon rekeninguittreksels voor waaruit blijkt dat ze in de periode augustus 2012 - april 2013 een maandelijks pensioen ontving van € 972,36 (augustus – november 2012) / € 991,81 (december 2012 - april 2013).

Tevens blijkt uit de voorgelegde rekeninguittreksels dat de referentiepersoon in de periode augustus 2012 – mei 2013 op regelmatige basis (vanaf december 2012 maandelijks) financiële steun ontving van haar zoon met de vermelding 'hulp'. Deze stortingen kunnen elk moment stopgezet worden, en worden dan ook niet beschouwd als zijnde stabiel. Bovendien kan iemand die zelf ten laste is van een derde, kan niet op haar beurt iemand ten laste hebben.

Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon ontoereikend zijn. Immers, zij beschikt niet over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, die ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Overwegende dat de armoederisicogrens €1000 bedraagt, ligt het inkomen van de referentiepersoon voor haar alleen al onder deze armoederisicogrens. Rekening houdend met het feit dat betrokkene eveneens van dit inkomen moet kunnen leven, ligt dit veel te laag om een minimum aan waardigheid voor zowel de referentiepersoon als voor betrokkene te garanderen. Bijgevolg lopen beiden het risico ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis:

artikel 7, § 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste en enige middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2, 3 en 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 40bis, 40ter en 42ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“A. Er is niet afdoende bewezen dat de Belgische moeder van de betrokkene over toereikende bestaansmiddelen beschikt

Haar moeder geniet effectief van een maandelijks pensioen. Zij ontvangt een maandelijks bedrag van 972,36 € en vanaf december 2012 tot en met de maand augustus ontving ze maandelijks het bedrag van 991,81 €;

Vanaf september ontvangt ze maandelijks 1.011,70 €;

Haar zoon stort naar zijn moeder een maandelijks bedrag van 800 € voor haar onderhoud;

Zij beschikt dan over een maandelijks inkomen van 1.811,70 € wat ruimschoots voldoende is voor zichzelf en voor haar dochter;

Er is geen enkel risico dat verzoekster ten laste zou vallen van het OCMW. Sinds dat zij in BELGIE verblijft, heeft haar moeder financieel kunnen instaan voor zichzelf en voor verzoekster;

Zij heeft dus degelijk bewezen dat met deze inkomsten zij een financiële draagkracht heeft voor haar dochter;

"Artikel 42ter

§ 1. Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, §4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen :

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, §4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

In de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40, §4, eerste lid, 3°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong".

Tegenpartij, alvorens de beslissing van 10/07/2012 genomen te hebben, heeft haar beslissing niet onderzocht in het kader van artikel 42 Ter in fine;

Er is dus schending van dit artikel in hoofde van tegenpartij;”

3.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2, 3 en 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft

kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepalingen duidelijk gemotiveerd dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon ontoereikend zijn zodat verzoekster niet voldoet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond. Verzoekster poogt in haar enig middel de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, waaruit blijkt dat zij eerder de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert en het middel dan ook verder vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Verzoekster wijst erop dat de referentiepersoon sinds september € 1.011,70 ontvangt aan maandelijks pensioen.

De Raad merkt op dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing wordt beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Verzoekster heeft naar aanleiding van haar aanvraag ingediend op 27 maart 2013 rekeninguittreksels voorgelegd waaruit blijkt dat de referentiepersoon voor de periode augustus 2012 tot november 2012 een maandelijks pensioen ontving van € 972,36 en voor de periode december 2012 tot april 2013 een maandelijks pensioen ontving van € 991, 81. Uit de stukken van dossier blijkt niet dat verzoekster bankuittreksels heeft voorgelegd dat het maandelijks ontvangen pensioen sinds september 2013 door de referentiepersoon ontvangen, aantoont. Verzoekster kan verweerder bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met het 'verhoogd' bedrag van het pensioen sinds september 2013 dat zij evenwel, blijkens de stukken van het dossier, niet ter kennis heeft gebracht aan verweerder.

Verzoekster wijst op het bedrag dat de zoon van de referentiepersoon maandelijks stort op de rekening van de referentiepersoon.

In de bestreden beslissing motiveert verweerder uitdrukkelijk dat de financiële steun van de zoon op elk moment kan worden stopgezet waardoor deze steun niet beschouwd kan worden als zijnde stabiel. Artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Belgische onderdaan over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen moet beschikken. Het motief dat de steun vanwege de zoon van de referentiepersoon niet als stabiel kan worden beschouwd, wordt niet weerlegd door verzoekster. Bijgevolg is het oordeel dat de bestaansmiddelen, met name het pensioen, ontoereikend zijn, niet kennelijk onredelijk. Verzoekster toont met haar betoog niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijk wijze.

Verzoekster meent dat artikel 42ter *in fine* van de vreemdelingenwet wordt geschonden doordat geen rekening is gehouden met de duur van het verblijf van verzoekster, haar leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong.

Artikel 42ter van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1

Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen: (...).”

De bestreden beslissing betreft een weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten terwijl artikel 42*ter* van de vreemdelingenwet betrekking heeft op de beëindiging van een verblijfsrecht. Verzoekster heeft evenwel nog geen verblijfsrecht gekregen waardoor de schending van artikel 42*ter* van de vreemdelingenwet niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoekster maakt met haar betoog de schending van de artikelen 40*bis* en 40*ter* van de vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Het enige middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN